

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 19

Răscola argintarului Dimitrie

21 După ce s-au petrecut aceste lucruri, Pavel și-a pus de gând să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și Ahaia. „După ce voi merge acolo”, își zicea el, „trebuie să văd și Roma.”²² A trimis în Macedonia pe doi din ajutoarele lui, pe Timotei și Erast, iar el a mai rămas câtăva vreme în Asia.

23 Pe vremea aceea, s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea Domnului.²⁴ Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple de argint de ale Diane și aducea lucrătorilor săi nu puțin câștig cu ele.

25 I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeași meserie, și le-a zis : „Oamenilor, știți că bogăția noastră atârnă de meseria aceasta ; 26 și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod și zice că zeii făcuți de mâini nu sunt dumnezei.²⁷ Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreț ; dar și că templul mării zeițe Diana este socotit ca o nimica și chiar măreția aceleia care este cinstită în toată Asia și în toată lumea este nimicită.”

28 Cuvintele acestea i-au umplut de mânie și au început să strige : „Mare este Diana efesenilor !”

29 Toată cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toții într-un gând în teatru și au luat cu ei pe

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel.

30 Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii.

31 Chiar și unii din mai marii Asiei care-i erau prieteni au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.

32 Unii strigau una, alții alta, căci adunarea era în învălmășeală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.

33 Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut semn cu mâna și voia să se apere înaintea norodului.

34 Dar când l-au cunoscut că este iudeu, au strigat toți într-un glas, timp de aproape două ceasuri : „Mare este Diana efesenilor !”

35 Totuși logofătul a potolit norodul și a zis : „Bărbați efeseni, cine este acela care nu știe că cetatea efesenilor este păzitoare de templul mării Diane și a chipului ei căzut din cer ?

36 Fiindcă nimeni nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliți și să nu faceți nimic cu pornire nechibzuită.

37 Căci ați adus aici pe oamenii aceștia care nu sunt vinovați nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre.

38 Deci dacă, în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plângă împotriva cuiva, sunt zile de judecată și sunt dregători ; să se pârască unii pe alții.

39 Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî într-o adunare legiuită.

40 Noi, de fapt, suntem în primejdie... [Va continua]

Editorial. Cum se câștigă lozul cel mare ? (V)

Da, satan este marele înșelător, ucigașul și mincinosul de la început. El este dumnezeul veacului acestuia și aici vezi cum le ține oamenilor aurul în fața ochilor, ca să-i facă săraci și să-i mână la disperare. Domnul spune despre el :

„Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să distrugă.” La el se grăbesc oamenii, iar pe Domnul Isus Îl nesocotesc, pe El, care în dragostea lui mare le strigă oamenilor: „Eu am venit ca oile Mele să aibă viață și s-o aibă din belșug.” (Evangelhia după Ioan 10 : 10)

Toți oamenii sunt chemați să câștige lozul cel mare – dar el nu constă din câștigul de bani. Dacă întrebi Cuvântul lui Dumnezeu cum se poate obține un câștig mare, el răspunde :

„Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig. Căci noi n-am adus nimic în lume și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.” Fericirea care îi face cu adevărat bogăți pe oameni nu este nici specificată în monede de aur, nici nu este câștigată la jocul de noroc, ci este darul fără plată al harului lui Dumnezeu pentru omul care se smerește, crezând, cu vina lui înaintea Mântuitorului Isus Hristos, care a fost răstignit și a înviat.

Acest loz mare se numește : *Pacea cu Dumnezeu*. Se numește : *a fi un copil al lui Dumnezeu*, mântuit, împăcat și iubit. El constă în a fi purtat în timpul vieții pământești și de a fi îngrijit de dragostea de Tată a Dumnezeului veșnic și de a găsi în veșnicie o patrie și o moștenire care nu se poate pierde, în casa Tatălui ...

Dar dacă întrebi : „Oare cum se poate câștiga acest loz mare ?” atunci Cuvântul lui Dumnezeu îți răspunde: „Dar tuturor celor ce L-au primit (pe Isus), adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să fie copii ai lui Dumnezeu, care au fost născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.” (Ioan 1 : 12 - 13) ...

Lasă-ți conștiința împovărată de vină să vorbească despre ceea ce te apasă – adu-I Dumnezeului sfânt anii tăi pierduți, inima ta rea, tot ce a fost și este păcat în viața și în inima ta. Înțelege, crezând, acest adevăr: ești iubit de Dumnezeu, Isus a murit pe cruce pentru tine. Predă-te Lui pe tine însuși, voința ta, viitorul tău – astfel vei afla, vei vedea că vei începe, ca un copil iubit și binecuvântat al lui Dumnezeu, o viață nouă : viața veșnică.

Vei fi sigur în inima ta că ești iertat pentru totdeauna, ba chiar că Dumnezeu te poartă pe aripi de vultur prin timp, până în slavă.

[Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Unde ne puteți găsi ?

ORAR SLUJBE
ȘI TRANSMISIE LIVE :
• Duminica 9 - 12
• 18 - 20
• Joi 18 - 20

PENTRU TRANSMISIA
LIVE VĂ INVITĂM SĂ
ACCESAȚI :
www.cezareea.ro/transmisie-live/
Map data ©2015 Google

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici

CAPITOLUL 4 SAVONAROLA

Avea o voință de fier. El a zis : „Aceste ornamente elegante vor trebui să dea loc predicării învățaturii simple, dar sănătoase”. În rugăciune și în meditație, el stăruia mereu, așteptând ca Dumnezeu să lucreze.

Într-o zi, în timp ce stătea de vorbă cu un călugăr, deodată a căzut într-o răpire : a văzut cerul deschis și toate calamitățile viitoare ce urmau să vină asupra bisericii au trecut prin fața sa. Și i s-a părut că o voce l-a însărcinat să anunțe poporul de toate acestea.

Din acel moment, el a fost conștient de misiunea sa divină și a fost umplut cu putere pentru această slujbă. Poporul a început să alerge cu grămada. Denunțările sale erau cu voce de tunet.

El a început să facă expuneri asupra Apocalipsei. Groaznicele urgii divine încremeneau poporul. Bărbați și femei au început să fie treziți. Lacrimile au început să curgă. De multe ori catedrala răsună de oftatele, gemetele și plânsul poporului.

Filozoful Pico della Mirandola ne spune cum o predică a lui Savonarola „a făcut să simtă că îi curge o transpirație rece pe șira spinării și părul i s-a făcut măciucă”.

În această situație, Savonarola petrecea tot mai mult timp în rugăciune, pentru trezirea Florenței. Predicile lui erau surprinzător de simple, dar erau biblice, directe și pasiunea sa aprinsă le făcea să fie irezistibile.

Multe din ele nu erau în totul după regulile homileticii sau ale stilului, dar întotdeauna ele atingeau anumite ținte morale, spirituale.

El îndemna pe fiecare să nu țină la religia formelor, ci „doctrina lui Cristos să fie ceva viu în fiecare și dacă ar trebui, să fie gata să sufere martirajul Lui”. Pe la începutul anului 1491, Biserica *San Marco* a devenit prea mică pentru mulțimile ce veneau să-l asculte. Florența era mișcată de predicile lui zguduitoare. Atunci el hotărî să se mute la Domul Florenței, marea catedrală a orașului.

Aici a predicat timp de opt ani. Pentru a putea ocupa un loc în catedrală, oamenii se sculau la miezul nopții și umpleau străzile din jurul catedralei, ca dimineața când se deschideau ușile să poată intra.

La deschiderea ușilor, poporul înconinat cu cântări de bucurie, intra în Casa Domnului. Predicile le ascultau cu atâta sete încât atunci când se terminau, lor li se părea că abia au început.

Fața Florenței a început să se schimbe. Stricăciunea de altă dată, carnavalurile, corupția, balurile mascate, bețiile au luat sfârșit. Oamenii au început să strige după mila lui Dumnezeu.

Datorită predicilor puternice ale lui Savonarola împotriva păcatului, ei și-au văzut vinovăția lor și cereau iertare. Jocurile de noroc, care se vedeau pe toate străzile, au fost interzise.

Mulți din negustorii care au făcut înșelătorii au fost gata să restituie celor păgubiți mari sume de bani.

Pocăința florentinilor s-a putut observa și în aceea că au fost gata să se despartă și de toate cărțile de stricăciune și de toate tablourile obscene.

Grupe de copii cântând au trecut de la casă la casă și au adunat tot ce acum poporul considera deșertăciune și le-au dus în piața publică unde au format o piramidă înaltă de peste 20 metri cu o bază de peste 80 metri în circumferință și le-au dat foc.

Clopotele catedralei răsunau până departe, iar poporul adunat cânta de bucurie în jurul focului ce le mistuia plăcerile și delectările de altădată. Chiar seara pe străzi, nimeni nu mai fluiera sau cânta cântări dezmățate, ci doar innuri creștine. Florența era de nerecunoscut. Aceasta era în anul 1497.

Influența mare a lui Savonarola și schimbarea poporului n-a fost privită cu ochi buni de Lorenzo de Medici care stăpânea asupra Florenței. El a devenit alarmat.

La început a încercat prin mită și făgăduieli, apoi prin constrângeri și amenințări să-l facă pe Savonarola să nu mai denunțe păcatele poporului și ale conducătorilor, în special ale sale ...

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

323. Superstiția

Epaminonda¹, de câte ori se apropia în fruntea oștirii sale de tabăra dușmană, tot de atâtea ori se auzeau fulgere și trăznete. Cei din jurul său îl întrebă odată : oare acele semne, nu înseamnă ceva rău cu privire la reușita războiului ? Văzând comandantul această ezitare superstițioasă, a celor din jurul său, le răspunde : Fraților !

Nu vedeți că Dumnezeu cu fulgerile sale, îi înspăimântă pe dușmanii noștri, cari și-au așezat tabăra în cel mai nepotrivit loc ?!

¹ Epaminonda (decedat în anul 362 î.Hr.) a fost un general Teban din secolul al 4 – lea î.Hr., care a transformat orașul-stat Teba, ducându-l de la subjugarea spartană într-o poziție proeminentă în politica greacă. [www.en.wikipedia.org]

DICTIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Materiam superabat opus** (lat. „Opera depășea materialul” sau „Lucrarea întrecea materialul”) – Ovidiu își începe cartea a II-a din *Metamorfozele*, cu următoarele versuri :

„Soarele avea un palat ridicat
pe colonne înalte,

Strălucitor de aurite, scânteii și-a pyropului [n.r. mineral a cărui culoarea variază de la roz până la sânge roșu și roșu-negru, adesea cu o nuanță maronie] flăcări ;

Creștetu-n fildeș sclipea, iar pe ușa
cu două canaturi

Raze de argint luminau.

Mai de preț era însă lucrarea”.

Așadar, marele poet latin, descriind Palatul Soarelui, spune că materialele scumpe erau întrecute de arta cu care a fost realizată construcția ... Fiecare om este un unicat, fiind *o operă de artă* a Lui Dumnezeu. Termenul este folosit de apostolul Pavel în Efeseni 2 : 10 unde găsim scris : „Căci noi suntem **lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus ...**”. Mai valoros însă decât trupul este sufletul omului.

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 13 „Iubire sau moarte”

Psihiatrul Smiley Blanton accentuează acest fapt în titlul uneia din cărțile sale : „Iubire sau moarte”.

Fără iubire - acea solitudine și profundă considerație pentru alții - omul probabil va pieri de o diversitate de boli ale minții și trupului.

Un binecunoscut psihiatru de valoare internațională, Alfred Adler, scrie : „Sarcina cea mai importantă impusă de religie a fost întotdeauna : „Iubește pe aproapele tău ...

Este vorba de un individ care nu se interesează de semenul său când acesta se află în mari dificultăți, și care aduce cele mai mari ocări altora. De aici izvorăsc de fapt toate greșelile omenești”.

Dr. Adler își bazează aceste concluzii cuprinzătoare pe o analiză atentă asupra a mii de pacienți.

El a remarcat că o lipsă de iubire a fost observată în „toate căderile omenești” (*What Life Should Mean to You*, Boston, Little, Brown and Co., 1931, pag. 258).

[Va continua]

PROVERBE LATINE

PRETEXT

• Pe stâncile unde am vrut să urc, a nins. • Pisica, dacă n-ajunge la carne, zice că-i stricată. • În ograda strâmbă, vaca nu dă lapte. • Mucosului, frigul i-e pricină. • Ochiul care lăcrimează dă vina pe fum. • De vină-i întunericul, că nu vede orbul. • Copilul e pricină să se sature mama. • Copilul e pricină ca să doarmă maică-sa. • L-au întrebat pe pește : „ce veste din mare ?” A zis : „multe vești, da' mi-e gura plină de apă”. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”